

anvendes. Dette førte til, at det Spørgsmaal, som nu foreligger til Afgørelse her i Tinget, blev draget frem til Behandling paa det Sendemandsmøde, som de sønderjydske Husmandsforeninger holdt den 21. Januar i Vojens. Jeg overværede dette Møde og hørte de forskellige Repræsentanter for Sønderjyderne udtale sig om denne Sag. Det er givet, at det maa interessere Folk, der har Interesse for Udstykning, hvilken Afgørelse der træffes angaaende Anvendelsen af de ret betydelige Arealer, der i Sønderjylland findes af offentlig Jord.

Efter det Kendskab jeg har til Forholdene, kan jeg ikke se rettere end, at det havde været overordentlig ønskeligt, om dette Lovforslag var kommen et Aar før; derved vilde man have opnaaet, at den Forvirring, der herskede nede i Sønderjylland mellem Ansøgerne, var blevet undgaaet, man havde da vidst, hvorledes man i saa Henseende havde at forholde sig, og kunnet anføre, hvilken Jord der var udstykningsmulig i indeværende Sommer. Dette er den ene Side af Sagen. Den anden Side er, at hvis man rettidig havde gennemført et Lovforslag som det her foreliggende, vilde det, tror jeg, have været muligt at træffe en Afgørelse angaaende de Domænegårde, der nu bliver forpagtningsledige pr. 1. Juli i Sommer. Jeg er bange for, at hvis man fra Statens Side skal administrere disse Gaarde fra førstkomme 1. Juli til 1. April næste Aar — den Tid, der er den mest passende Tid for Udstykning —, vil det blive en urentabel Forretning for Staten. Hvis man havde truffet en Ordning rettidigt, tror jeg, det havde været muligt at undgaa Tab paa dette Omraade, og det havde da været muligt at imødekomme den Trang til Jord fra Domænegårdene, som Gang paa Gang giver sig til Kende nede i Sønderjylland. Der er for et enkelt Amts Vedkommende vistnok en 100, maaske flere, kvalificerede Ansøgere, der venter paa at faa Jord fra en eller maaske fra flere af Domænegårdene dernede. Jeg kan derfor kun udtale min Beklagelse over, at man har tøvet saa længe med at træffe sin Afgørelse af dette Spørgsmaal, og jeg kunde ønske at spørge den højtærede Landbrugsminister, hvor mange Gaarde der er forpagtningsledige i indeværende Sommer, hvor store Arealer der hører til disse, og ved hvor mange Gaarde der kan være Tvivl om, hvorvidt Forpagtningen ophører netop pr. 1. Juli. Jeg kunde have Lyst til at stille endnu et Spørgsmaal til den højtærede Landbrugsminister, om der nemlig fra Domæneudvalget foreligger nogen Indstilling angaaende

Anvendelsen af disse Arealer pr. i Sommer. Grunden til, at dette Spørgsmaal stilles til den højtærede Minister, er, at da det blev behandlet paa Landsmødet den 24. Februar i Aar, var der en Uoverensstemmelse mellem den højtærede Landbrugsminister og et af Domæneudvalgets Medlemmer netop angaaende dette Spørgsmaal.

Jeg skal dernæst gøre nogle Bemærkninger angaaende Lovforslagets Enkelt-heder. I Modsetning til det ærede Medlem Hr. Ulrich vil jeg give min Tilslutning til den Del af Lovforslaget, som gaar ud paa, at man bemyndiger Landbrugsministeren til at bortsælge Stamparceller med paa-staaende Bygninger, som ikke egner sig til Udstykning, og at de Penge, man derved indvinder, indgaaer i Jordfonden. Jeg giver den højtærede Landbrugsminister min Anerkendelse, fordi han træffer denne Ordning, som ikke giver Sønderjylland en Undtagelsesstilling netop paa dette bestemte Omraade, en Ordning, hvorefter hele Udstykningen efter Lov af 4. Oktober 1919 kan blive anvendt i de sønderjydske Landsdele. Jeg tror, det er overordentlig heldigt, at denne Ordning træffes, i Stedet for at man, som foreslaaet fra konservativ Side, skulde danne en særlig Jordfond dernede. Jeg skal ikke komme ind paa at udtale min Mening om, hvilket af disse Principper for Udstykning der er heldigst for Nybyggere og i Fremtiden. Det skal jeg vente med, til vi skal behandle det næste Punkt paa Dagsordenen.

Jeg har stærk Betænkelighed ved den Bestemmelse, der er indført i § 2, 2det Stykke, og jeg anbefaler, at man stryger dette Stykke, saa synes jeg, Lovforslaget er tilfredsstillende. Naar jeg ønsker, at denne Bestemmelse skal udgaa, er det, fordi jeg mener, den vil volde mange Vanskeligheder administrativt, og disse vil jeg gerne ved denne Lejlighed pege paa. Jeg ved godt, at den højtærede Landbrugsminister sætter mest Pris paa, at Udstykningen skal foregaa efter Bestemmelserne i Lov af 22. Juni 1917, medens jeg for mit Vedkommende mener, at Bestemmelserne desangaaende i Lov af 4. Oktober 1919 er bedre, men det kan vi jo drøfte senere. Men her, hvor det drejer sig om Domænernes Udstykning til Husmandsbrug, gør jeg opmærksom paa, at man kan ikke finde en Form for Udstykning, der stiller alle lige for Loven. Jeg henpeger straks paa, at Lovforslaget udtrykkelig siger, at Bortsalg af Domæneparceller med paa-staaende Bygninger skal ske ved offentligt Udbud. Det er rigtigt, alle Landets Borgere skal have Lov til at gøre Bud paa de Jorder, som Samfundet ejer. Men helt